

אי-משלה קיבלה אי-החלטה

לשר של מפ"ם או של ל"ע. אם יאימו שלמה רוזן או גידעון האוזנר בפרישה מן הממשלה, תתפקע הארץ כולה מצחוק. אם ישמיע זבולון המר איום כזה, יהווירו כל היושבים סביב שולחן הממשלה. השר של גוש-אמונים יכול להפיל את הממשלה בכל רגע. לאחר שהוכנס אליה, אי-אפשר להוציא מבלי שי הבניין כולו יתמוטט. זבולון המר אינו שר-הסעד, אלא שר-הפחד. הוא יכול להפיל את ראש-הממשלה, ועליכן הוא חשוב מראש-הממשלה. זהו החטא הקדום, שקדם לקדום. וגם הוא אינו אלא תוצאה של חטאים קדומים עוד יותר.

■ ■ ■

החזרת היום הראשון השחור מוסיפה שקר על שקר, פחד על פחד.

כל אחד מכיר את הודו הפחדן בכיתה, העיני מוד מוד ריב אמיץ (וקטן ממנו), לעיתים קרוב (בות) ומכריז: "אילו רצינית, היתני עושה ממנו קציצות. אבל אני לא רוצה."

כך בדיוק נהגה השובע אי-משלה ישראל. היא קיבלה החלטה חגיגית האומרת: "אילו רצינית, הייתי מסלקת את אנשי קדום עוד היום. כמו כלום! אבל ביי נתיים אני לא רוצה. בעוד כמה שבועות, או חודשים, או שנים, או דורות, ארטיטו. אני אסלק אותם." **כמו שאמר פעם ראש-הממשלה, כפיגנוני הסיפורית העשיר: "אילו לסכתא שרני היו גלגלים..."**

אילו היו לסכתא גלגלים, היתה לנו ממשלה. ואילו היתה לנו ממשלה, היתה שולטת במדינה. ואילו שלטה במדינה, היתה מפעילה את החוק ושרי מרת על הדמוקרטיה. ואילו הפעילה את החוק, היתה זוכה בכבוד, ולא היתה צריכה להוכיח את גבורתה ביריות על נשים ונערים בלתי-מוזיינים בסכנין. **אבל לסכתא אין גלגלים.**

לכן באו גיבוייה-המליים העלובים של ישראל גלילי. אשר מהם מורכבת אי-ההחלטה של אי-הממשלה. אדם אמיץ וקוק רק למילים מעשות כדי לומר מה שיש לו לומר. הפחדן וקוק לתלייתיו שז מציצות מפור צצות, כדי להסתיר מאחוריהן את פחדנותו.

■ ■ ■

כל המחזה הזה יכול היה לעורר רחמים, לולא היה מעורר את הרצון להקיא.

ישראל גלילי — אלפיים הרונים משמשים מצבה לכישרון-הניסוח של מיסמך-גלילי. שגרם את מלחמת-יוס הכיפורים. והנה הוא מנסח שוב, למען ההרונים של מחר. **יגאל אלון** — איך לא לרחם על יהירותו האומללה של איש זה, שיצא מישיבת הממשלה והתפאר שזה-עתה נחל ניצחון גדול? הוא, הראשון שרץ אל הפוגרומצ'יקים של קריית-ארבע, כדי להפיק בעזרתם איזשהו הון פו ליטי עלוב. הסטרון של הרב לווינגר והכלב של שיק. גייס את שרידי יוקרתו והבטיח שאנשי-קדום יסולקו. עכשיו, כאשר הבטחה זו הופרה בצורה מבישה, הוא לא חונר הביתה. לא הוא! הוא נשאר, וממשיך לנצח.

ברג ורפאל — שתי יונים-לשעבר, המוכנים למכור את הסכתא שלהם כדי להישאר בתוך האי-משלה. פעם היו חובלים וזטרים על ספינת המסד"ל, כשזו היתה עדיין מיפלה מתונה ושפויה. עכשיו, אחרי שהפיראט טים של גוש-אמונים כבשו את הספינה והניסו עליה את דגל הגולגולת-העצמות, צועקים שניים אלה במקלה: **גם אנחנו פיראטים! גם אנחנו פיראטים!**

משה קלי — הקולוניסטר הגדול של הגולן וביקעת-הירדן, הנץ הגוראי של ההתנחלות, "באישור הממשלה". הוא יילחם על כיסאו בממשלה עד טיפת-הדם האחר רונה — לא שלו. של משהו אחר.

שרי מפ"ם — הם החליטו לגייס את ההמונים של קיבוציהם להפגנת-סרק מכובדת, יום אחר י שהחליטו להיכנע. הם ממשיכים לשבת בממשלת החטא הקדום, כשם שהסכימו לשבת בכל הממשלות של כל החטאים. "תוך כדי" החלטה נחושה, "להמשיך במאבק" — ולגרוף תקציבים בשתי הידיים.

ויצחק רבין

■ ■ ■

מי שמפחד פעם, מפחד תמיד. מי שנכנע פעם לסחיטה, יכנע לה שוב ושוב. כי אחרי הכניעה הראשונה יודע הסחטן שהקורבן שלו הוא פחדן, והמחיר יעלה בהתמדה.

הממשלה לא תסלק את קדום, ביגוד אותה הפחדנות שהחזירה את קדום.

היא תנסה לשחד את המתנחלים, להציע להם מקום יותר טוב, שם יהיו מוקש גדול עוד יותר בדרך לשלום. אם יסכימו — מה טוב. אם לא — יישאר במקומם. עד שיבוא המשבר הגדול של מחר. כאשר העולם כולו יאיים על אי-משלה זו, וכפפה עליה הסדר. **כי זהו דנים של פחדנים. אי-אפשר לשכנע אותם. אפשר רק להפחידם עוד יותר.**

המשקיעים

הפחדן חייב לשקר. הוא צריך לברות ללא הרף סיבות, הגיונות-כביכול, שיצדיקו את מעי שיו הפחדניים. כל חייו הם שקר אחד רצוף.

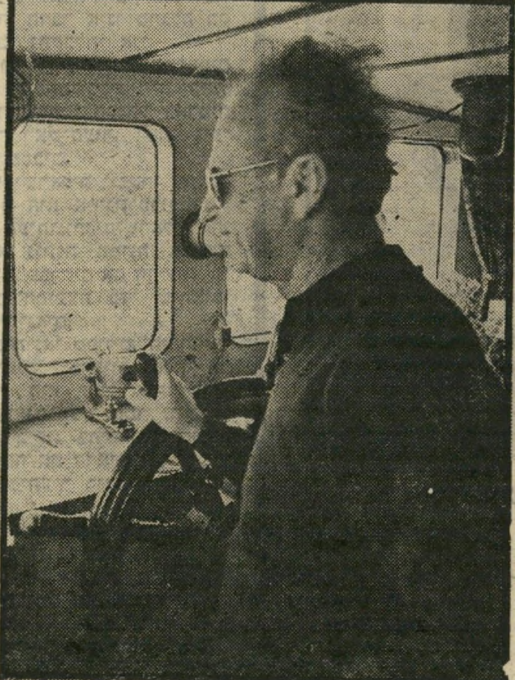
כך קרה בסבסטיה. הממשלה לא אמרה: אני נכנעת. אני משקשקת. כל עוצמת צה"ל, ומישר-הגבול, והמישטרה, ושירות-הביטחון-הכללי, והציבור המאורגן, אין די בהם כדי לפזר את האספסוף הזה, מפני שאני מסתדת.

מפחדת מפני מה? מפני כל מיני דברים איומים ומסמך ריי-שיער, כמו פרישת זבולון המר, בחירות חדשות (האל ישמור!), החלפת ראש-הממשלה ושאר ניקמות השטן. **משום כך הומצא השקר. השקר ששמו קדום.**

השקר שאמר: ההעברת לקדום אינה עובדה מוגדרת. החוק ניצח, והמתנחלים קיבלו את הדין. הממשלה תחליט לסלקם.

פרישת סבסטיה נסתיימה בכניעה מבישה. אחרי חרפה כזאת, נוטל ראש-משלה ביפאן את חרבו ומרטש את ביטנו. במדינות הגונות, מתפטרת הממשלה. **לא בישראל.**

בישראל מעמידה הממשלה פנים כאילו היא עדיין

רבין: אין יד על החגה

קיימת. החייל ערוף-הראש ממשיך לרוץ, והפרשנים המלודים נותנים את דעתם על התופעה. אולי אין כלל צורך בראש? אולי המציא הגננים היהודי המצאה גדולה חדשה: קיום-ללא-ראש?

■ ■ ■

החטא הקדום לא נולד בקדום, וגם לא בסבסטיה. הוא נולד עוד קודם-לכן, כאשר החליט יצחק רבין לצרף את זבולון המר לממשלתו.

אחת האגדות המפורסות ביותר, המהלכות במדינה, היא זו האומרת שיש ממשלה ויש אופוזיציה ימנית, שבראשה עומד גוש-אמונים.

זהו שקר גמור. גוש-אמונים הוא פיעה קואליציונית, המיוצגת בממשלה בשותפה מראה להכרעותיה.

זבולון המר הוא נציגו הרישמי של גוש-אמונים. הוא היה כוח לפני שצורף לממשלה. בתור שכזה צורף לממשלה.

הפחדנות שפתחה את שערי הממשלה לפני זבולון המר, גזרה דין-מוות על שילטון הממשלה. ברגע שזבולון המר נכנס לממשלה, היא חדלה להיות ממשלה. כי זבולון המר מייצג כוח גדול, הכופר בעצם סמכותה של הממשלה לקבל החלטות על-פי דעת הרוב. הוא מאמין ביישיות מיסטית עליונה, לאומנית-אגאנית. המיוצגת על-ידו.

זבולון המר אינו סתם חברי-ממשלה. אין הוא דומה

משמעות ההחלטה שנתקבלה ביום הראשון השבוע בירושלים, בפרשת קדום, פשוטה עד להחריד: **ממשלת ישראל חדלה להתקיים.**

למסד הזה שישנו, והמורכב מכרונך יהודים אומללים, אפשר לקרוא בכל מיני שמות, שחלקם ראויים לדפוס וחלקם לא. אולם בשם אחד אי-אפשר לקרוא לו, מבלי לחטוא לאמת ולשפה העברית. **אי-אפשר לקרוא לזה ממשלה.**

חייב הדבר להיות ברור לכל, כי יש לו השלכות הרות-אסון ומרחיקות-לכת, בכיוונים שונים. מעתה ואיי לך, עד להודעה חדשה, כל מחשבה פוליטית או כלילית, המבוססת על ההנחה שיש ממשלה בישראל, יורדת מעל הפרק.

אין ממשלה. יש אי-משלה.

בסיפרו במערב אין כל חדש מספר אריק מאריה ריי מרק על חיילי, שראשו נערף על-ידי פגז. אותו חייל בלי ראש המשיך לרוץ בהסתערות, כמה צעדים, לפני שנפל.

הדמוקרטיה הישראלית דומה עתה די חייל זה.

■ ■ ■

מוכן שהפרשה לא התחילה השבוע. כאשר אי-הממשלה קיבלה את אי-ההחלטה, היא רק אישרה בדיעבד את אי-המעשה הקודם שלה.

החטא הקדום (כפי שקרא לו דירי מנוסי) אירע עוד או, כאשר ערך גוש-אמונים את המצעד על סבסטיה. די היה בפקודה אחת לצה"ל, כדי למנוע מיצעד זה, בלי שפיקוח-דמים, מבלי לירות באוויר ולפגוע במפרי גינים מעופפים, כפי שקרה מאז בשכם ובסכנין. כל הפוטש הגראנדיוזי הזה היה ממוטט כבניין-קלפים, מול פלוגה אחת של צה"ל. כי גם בימין הלאומני היה רק מיעוט זעיר מוכן להכריז מלחמה על ממשלת ישראל ועל צבא-ההגנה-ישראל. או.

אבל האי-משלה נתנה אי-פקודה. היא הפכה את צה"ל לאי-צבא, ואת שאר הזרועות לכוחות האי-ביטחון.

מדוע? הבה נאמר זאת בשפה פשוטה וגסה: **מפני שאוסף מיקרו זה שז עסקני-מיפלגות, שהמיקרה העיוור לברו העלה אותם לשילטון, עשה כמיכנסים.**

לא גוש-אמונים חגג את ניצחונו בסבסטיה. אלא הפחדנות. פחדנות עירומה, משקשקת, נוקשת-יבשי ניה. בוקהזימבולקה וחילומותניים ופיקיבירי כיים.

■ ■ ■

אין איש בעולם שאני פוחד מפניו כפי שאני פוחד מפני הפחדן.

פחדן מפוגל לעשות מעשי-נבדה, שגם נבל מושגם אינו מסוגל לחם.

נבל יכול לפעול על-פי ההיגיון. את הנבל ניתן לשכנע. לפעמים, שכדאי לו לנהוג בהגינות. נבל מסוגל לכלכל את מעשיו בפקחות, או לפחות בעורמה. אך אי-אפשר להתוכח עם פחדן. הפחדן הוא אי-רציונלי. אדם אחוז היסטריה של פחד, שום נימוק הגיוני לא יחדור דתודעתו. הפחדן משתק את המוח, את ההיגיון, את ההגינות.

כל חייל קרבי יודע שאין דבר מסוכן יותר מחברי פחדן. הוא מסוכן מעשרה אויבים חמושים. הפחדן ייטוש אותך בעת צרה. ישאיר אותך שוכב פצוע בשדה, יגרום פאניקה שתדביק גם אנשים טובים. הוא מסוגל להביס צבא שלם — את הצבא שלו-עצמו.

מפקד קרבי לא יסרב לעולם לבקשתו של פחדן, החפץ להסתלק מן היחידה. יחידה קטנה, ששיחררה את פחדניה, חזקה יותר מיחידה גדולה פייכמה, שכמה מאנשיה משקשים.

ורק השטן בכבודו ובעצמו יכול להמציא יחידה, שכולה מורכבת מפחדנים.

כמו אותה חבורה ירושלמית, המשקשקת מאחורי השלט המפואר שז, "ממשלת ישראל".

■ ■ ■

כיי-הנשק העיקרי של הפחדן הוא השקר. פחדן הקם והמכריז על עצמו: "פחדן אנוכי!" — שוב אינו פחדן אמיתי. דרוש אומץ-לב כדי להודות בפחדן. ואילו הפחדן האמיתי, פחדנותו מחייבת אותו להעמיד פני גיבור. זהו פראודוס הלוקה מן החיים.